

W. Miller
Zdobunów. Sofijówka u Zdob.
Skryt. poczt. 38.

ota, 31. srpna 1935.

Číslo 35.

Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

HLAS VOLYNĚ

Týdeník, věnovaný českým zájmům v Polsku.

Adresa redakce a administrace: Kvasilov na Volyni	Jednotlivé číslo 35 gr. Cena inserátů: velk. 1/8 zadních stránek 10 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při další inserci značná sleva.	Předplatné pro Polsko: na rok 10 p. zlotých na půl roku 5 „ na čtvrt roku 3 „ Předpl. do Československa na rok 60 Kč. Do Ameriky a Kanady na rok 18 zl. polsk.
Rukopisy se nevracejí.		

Jiří Rábl.

Budme lepšími než jsme byli dosud!

Letní prázdniny jsou u konce. Pánům učitelům a mládeži nastává čas pilné práce a rodičům nová starost o děti. Tyto starosti nejsou ovšem pro každého stejně obtížné; nejhůře je těm rodičům, kteří posílají své děti do školy ve městě, kde vydržování dětí vyžaduje většího nákladu a obětavosti se strany rodičů. To však nemá odstrašovat rodiče do té míry, aby snad nedopřáli dětem toho, co se jim náleží, naopak, rodiče jsou povinni podstoupiti pro děti i tu největší oběť a vzdělávat je, jak toho doba vyžaduje.

V dnešní době jest vzdělání nejvyšším problémem lidstva vůbec. Bezpečně budoucnosti vstříc může hleděti jenom ten národ, který bude náležitě vyzbrojen vědou, který bude dostatečně připraven pro životní zápas, pro ten bezohledný boj, v němž se dnes otáčí celý svět. Výchova a vzdělání, jak se dá pozorovati v poslední době, u nás silně pokulhává a menšina naše je tím tak ohrožena, že prožívá v této době svoji kulturní krizi a je v nebezpečí, že se může ocitnouti na posledním místě v kulturní soutěži s národy s ní sousedícími.

Příčinou toho je v prvé řadě naše typická, a bych tak řekl, lhostejnost k pokroku u sfér nižších, a naprostá nechuť k práci na poli národním u naší inteligence. Následkem toho menšiny naší schází k její vyspělosti hospodářské nejen potřebné vzdělání, ale hlavně výchova v duchu vlasteneckém, a národní sebevědomí. Proto také máme málo uvědomělé inteligence a zhusta se setkáváme s takovými zjevy, že mnohý vzdělaný Čech často pracuje na škodu svého národa, aniž by si byl v stavu sám jasně tuto chybu uvědomiti. Jest tedy nezbytně třeba, abychom všichni dbali o patřičnou výchovu a vzdělání naší mládeže v našich českých školách, kde by se duch její vzpružil, nasákl citem vlasteneckým a načerpal národní sebevědomí pro celý život. Taková mládež pak i když bude studovati v úplně jiném prostředí, bude dobře postupovati, aniž by se našemu národu odcizila aneb ztratila. Tato zásada se musí státi nejvyšším zákonem naší menšiny, chceme-li mítí naše nové pokolení

uvědomělejší a lepší sebe, jenž by stálo na té výši, jaká našemu národu přísluší.

Jest tedy nejvyšší čas, aby si toto vzal na vědomí každý člen našeho národa, využil všech svých možností a schopností k tomu, aby se větve naše uchránila před hrozící katastrofou a před ponížením, jež by muse a nésti v případě úpadku.

Mnohý z čtenářů snad odsoudí mé jednání aneb mně pojmenuje pessimistou, já však buď tvrditi i dále, že menšina naše nestojí ani zdaleka na svém místě, jaké jí zakreslili otcové a dědové, když se usadili na Volyni mezi předky našich sousedů — Ukrajinců a Poláků a tuším, že t to porovnání (dnes a tehdy) je pro nás daleko neuspokojivé. Vinu na tom nese, jak jsem řekl, celá naše menšina, největší však podíl bych přičkl naši bývalé a nynější české inteligenci, jejíž svatou povinností jest státi na strážci cti a kultury toho národa, z kterého vzešla. U nás však, jak se dá pozorovati, ve většině případů to dopadá naopak, prostý lid nejčastěji musí sám svoji národnost reprezentovat, musí sám státi na její strážci a k tomu ještě inteligenci často opatrovati od zkázy, ji vychovávati v národním duchu a povzbuzovati k činu na národní roli dědičné.

Abyste mi nebylo zle porozuměno zdůrazňuji, že nemluvím zde o celé naší inteligenci české vůbec, tvrdím naopak, že máme mezi inteligenty osoby slavných jmen, jenž stojí v čele naší menšiny, žijí pro ni, podávají směrnice jejímu životu a důstojně ji reprezentují vždy a všady. Mluvím toliko o té části naší inteligence, která ač pochází třeba i z nejnižších vrstev našeho národa, přece se za své bratry stydí, svého lidu se štítí a ani prstem nehne pro jeho povznesení.

Je to opravdu velice nemilé, ale bohužel pravdivé!

Co je nám platno, že máme mezi krajany mnoho lidí se středním, ba dokonce i s vyšším vzděláním? Co je nám platno, že máme dosti vzdělanců, kteří pro národ prostý nejen že nic neučiní, ba naopak hledí na něho často jako na popelku, a na jeho práci na poli národním pohlížejí pohrdavým okem zlomyslného kritika. Často dočela jsem slyšel z úst některých, že np. „Hlas Volyně“ není pro ně, že prý tam nic není, jelikož tam dopisují

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

„strejčkové“ a pro člověka vzdělaného je to prý „slabé“... Dobrá tedy! — Jářku: „Je-li to pro vás „slabé“, tedy pracujte a pište vy, aby to bylo „silné“ a ti „strejčkové“, jež jsou naši chloubou se proto neurazí a s nejvřelejším díkem budou vítati vaši činnost a mnohému se od vás naučí!“ To by byl právě ten nejskvělejší krok kupředu!

Toho právě jest nám zapotřebí, aby naše inteligence se ve směr chopila díla a nenechala se vésti od „strýčku“, jak se mnozí neslušně vyslovují a naopak, aby se snažila sama zaujmouti vůdčí místo — a ti „strejčkové“ by se pak nemuseli za svoji nevlasteneckou část inteligence stydět před světem.

Velikou a snad největší chybou našeho lidu jest nesporně také to, že když náhodou (to je ovšem zázrak) některý z našich venkovanů se natolik rozšoupne, že dá dítě do škol, chce z něj mít konečně něco „noblí“, něco víc než sedláka, třeba by to ani nepotřeboval a nepomyslí si při tom, že vlastně vzdělaných sedláků venkov co nejvíce potřebuje a že vlastně vzdělaný sedlák je tím největším pádem!... Tento náhled je rozhodně nutno realizovati v tom smyslu, že kdo může mít ze svého dítěte vzdělaného sedláka aneb selku, necht' rozhodně směřuje k tomu cíli. Taková inteligence, vychovaná (ovšem vlastenecky) pro venkovský stav, zajisté by se velice dobře uplatnila na naší národní roli a povznášela by naši menšinu na důstojnou výši. Nemilým zjevem je u nás zhusta také to, že mnoho naší vzdělanější mládeže (často i málo vzdělané) jakmile ukončí studie aneb se jen tam povrchně přišlehne, počne si hrát na pány, venkova si více nechce povšimnouti a nechce se do něho navrátiti. Venkov pak zůstává i nadále bez vzdělanějších složek ani o krok často nemůže dále.

Zastrašujícím faktem jest také to, že lid náš,

Besídka.

Jos. Houžvic.

S kopce.

Chalupník Vondra stojí na zápraží. Pokušuje a rozhlíží se po dvorku. Pozoruje teď právě sousedovu kvočnu, která se prodírá s kuřaty rozbitým plotem na jeho dvorek. Po chvíli vyklepá dýmku a obrací se k ženě, která sedí na špaluku a chová kočku.

„Povídám to pořád. Takový chalupník jako já, jen aby nechal hospodaření a jel buďto do Ameriky anebo šel do panské služby. Co se vyhospodaří, sežerou daně, oprávka a konec konců do huby nezbude. Hospodaříme šest let a za tu dobu tři stovky dluhů. Děti nemáme, nehraju, nepiju a starám se dost. No tak?... Vondra zapálil si nacpanou dýmku, rychleji zabafal, sestoupil do dvorka a rozhlížel se po obloze.

„Víš, muži, já tomu nerozumím, dělej, jak uznáš.“ Vondrová pohladila kočku a zadívala se na muže. „Ostatně,“ pokračovala, „vždyť jsme sami dva, jaká starost, živi přece budem, ať je to jaké chce.“

„Budem, budem! Kdož to ví? Já povídám, že by bylo nejlepší jít do panské služby. Přijde prvního, dostaneš svůj plat a máš pokoj. Urodí se, neurodí, dostaneš stejně. Člověk nemá starostí, na žně nečeká a peníze pořád, no tak... Našinec je na tom bledě. Pojistíš barák proti ohni — nevyhoří. Pojistíš proti krupobití — just nepadne ani krup-

ovšem ne všecok, si přivykl tvrditi, že prý klukovi úplně postačí obecná jednotřídka a dívce — když umí spočítati kopu vajec. Toto jest ohromnou chybou lidského mínění, jenž v tak značné míře nevyhovuje stanovisku našeho národa a odstrkuje jej na další plán v kulturní soutěži s prozřetelnějšími sousedy Poláky a Ukrajinci. Povšimněme si našich osad a lehce spočítáme, docela na prstech jedné ruky, kolik našich dětí studuje ve střední škole aneb navštěvuje aspoň sedmitřídku. V mnohé více — smím tvrditi — ani jedno! Kdežto naše sousedi Poláci a Ukrajinci se k té věci odnáší s úplným respektem a šmahem se tlačí do škol různých typů. Jest tudy nesporným faktem, že z vlastní viny zůstáváme vzádu za svými sousedy a to nejen v oboru kulturním ale i v společenském a snad i v družstevním. Jsou ovšem výjimky i v té věci, jelikož máme také několik osad velice pokrokových, ale ten počet daleko nemůže uspokojovati naši národní hrdost. Jest tedy na nás samých, abychom sebe důstojněji reprezentovali před tváří světa, abychom se nedali v žádném ohledu od nikoho předstihnouti, abychom dovedli převýchovati sebe a také vychovati z naší mládeže energickou, pracovitou a uvědomělou generaci, jenž by zaujímala vůdčí místo na Volyni tak, jak tam dříve bylo. Splníme-li tyto požadavky, tedy jsme nežili nadarmo a vykonali jsme pro své potomky to, co jsme byli povinni pro ně vykonati!

—o—

Josef Malinský.

Italský nájezd na Habeš.

Spor italsko-habešský stále více upoutává na sebe pozornost celého světa. Jest přirozené, že se lidé zajímají a chtějí býti dobře informováni o státě, kde příšera valky vystrkuje směle hlavu a

ka. Ale zapomeneš pojistit, kroupy všecko rozbijí jako neschvál. Ty utřeš hubu, dřeš se dál. Tak je to s námi.“ Vondra popošel opět k sínce, usedl na práh a rozumoval dále: „To bude všecko jináč. Barák prodám, pole taky. Jednu kravku si nechám pro potřebu. Až dost...“

„Ale kde vezmeš krmění na celou zimu? V létě, což v létě se to již nějak protluče...“

„Hm, krmění, bez starostí! Říkal mi tuhle správce ze dvora, že by potřebovali hajného. Řekl to tak, jako kdybych snad já... Takového silného, mladého, jako jste vy! Bez dětí. To je hlavní. Milostpán to nemá rád, když je moc dětí. Řekl jsem, že možná bych i třeba sám, až jak se rozmyslím.“

Vondra poposedával na prahu. Špatně se mu sedělo, mlsně se ohlížel po stoličce, která asi dva kroky nedaleko stála u zdi.

„Ženo, podej ji sem!“

„Co chceš?“

„No, tu stoličku!“

„A co: na pole nic? To udělá Pánbůh... Všichni mají již brambory vyorané, jenom naše jsou ještě v zemi. Což uhodí-li mrazy a zmrznou-li?“

„Ale ty máš strachu, ještě není Václava a do té doby budou venku. Celé dvě míry. Pomůže Loutská, možná, že přijde i Mrázková, a bude to.“ — Vondra zívá.

Žena neodpovídala.

Vondra mrzutě povstal, popošel na dvorek a zamířil do zahrádky. Překročil nízký, polorozbitý

šklebí se na svět v očekávání hojné kořisti. V minulém čísle „Hlasu Volyně“ byl otištěn článek, pojednávající o Habeši z hlediska zeměpisného. V dnešním článku podávám nástin situace politické a poměru branných sil obou zemí.

Vojska italská, stojící dnes v počtu skoro 200.000 mužů na břehu Rudého moře, jsou připravena na rozkaz Mussoliniho zasáhnouti aktivně do boje proti Habeši. Dosud se vyjednává mezi Itálií, Francií a Anglií, není-li možná dohoda bez válečného konfliktu. Jistě čtenář se bude ptáti, proč vlastně ve vyjednáváním protiválečných figuruje Francie a Anglie. Anglie je silně hospodářsky angažována v Habeši, a totiž má v masivu Tany značné bavlníkové plantáže, které by eventuelně mohla ztratit, kdyby mezi Itálií a Habeši do války došlo a Itálie Habeš porazila. Tu by Itálie si nadiktovala mír všestranně vyhovující zájmům jejím. Jisto je, že by došlo do vojenské okupace a tu již žádný jiný stát neměl by v Habeši co pohledávati. Francie ve spěru tomto figuruje jako sprostředkovatel, třebaže Itálie nepřímo podporuje asi proto, aby Anglie pochopila, jak je nepříjemno rozdávat z cizího. Pamatujeme se dobře, že celý versalský mír byl jen Anglií pošlapán a Německu se dostávalo pomalu zpět to, co jen si Německo přálo, ovšem z kapes Francouzů, kdežto to co Anglii připadlo mírovou smlouvou — podržuje neústupně za sebou. Jak víme dosud ve vyjednáváním mezi třemi státy nedošlo k žádnému kompromisu a poslední schůze konaná ve Francii, ztroskotala, takže delegáti jednotlivých států se rozjeli s nepořízenou. Za Itálií stojí Francie a nyní dokonce Malá Dohoda a proti Itálii stojí Anglie, Japonsko, Amerika, Egypt a mnoho jiných černých plemen. Dá se souditi z toho, že eventuelní válka italsko-habešská bude válkou historicky významnou a to proto, že bude válkou dvou plemen — rasy bílé proti černé.

Nyní musím také poukázat na šanse jedné i

plůtek a jal se prohlížeti důkladně svoji chalupu. Obcházel, ohmatával a počítal, mnoho-li by asi v nejlepší případě vytěžil. Na zahrádce nebylo cestiček ani květin, jenom bídných pár stromů. Plot kolem chalupy zpola povalený. Tu i tam se krčil spadlý došek... Hospodář odkopával došky stranou, přirazil pěsti vypadlé prkno ze vrátek u mlátku, narovnával plot, zastrčil i spadlou tašku na chlívci. Bylať to asi myšlenka prodeje, která vzpružila na okamžik jeho lenost. Však chalupa i po té „důkladné“ opravě vyhlížela jako robená za ilustraci k české národní: „Já mám chaloupku na vršku bez došku, oškubanou...“

Když byl s ohlídkou zvenčí hotov, jal se prohlížeti vnitřek. Vzkročil do chlívce. Zde kravky byly ohaleny něčím hnědým, tak, že jenom on mohl rozpoznati straku od hnědky. Hned na prahu bylo zřítí lenost a nedbalost. Nepobyl dlouho. Na dvoře oklepal boty, odpliv a zamířil do světnice.

Jak bylo vše u chalupy zanedbané, tak tomu bylo i v poli. A tak Vondra pomýšlel na panskou službu...

Od nového roku nastoupil Vondra hajnevství v panském dvoře. Když všecko prodal a spočítal, viděl, že mu zbývají ještě kromě kravky čisté čtyry stovky. Pořídil si ručnici, lankasterku, a lodeňový kabát s knoflíky ze srnčího rohu. Zelený límec, vysoké shrnovačky, péro za klobouk. Z Von-

druhé strany. Habeš čítá asi 10.000.000 obyvatelstva vojensky slabě vyzbrojeného. Celkově počítá se, že Habeš by mohla zmobilisovati přibližně asi jeden milion vojáků, s chatrnou výstrojí a má dosud všeho všudy 8 letounů a z toho pouze 2 bombardovací. Náboje a střelivo si musí opatřovati v cizích zemích a nemá ani peněžních prostředků na nákup potřebného materiálu vojenského. Ovšem lid je aklimatisován a bojochtivý a už dnes se hlásí mnoho dobrovolníků z cizích národností a jistě budou přijati, jakmile bude rozhodnuto o válce. Co je velký plus pro Habešany, že terén válečný je jednak hornatý a jednak bažinatý, čili klimaticky výhodnější pro Habešany, nežli pro Italy.

Naproti tomu Italové se 40 milionovým počtem obyvatelstva jsou vojensky moderně vybaveni. Nejen to že mají svoji výrobu všeho druhu zbraní, ale mohou poslati na frontu více jak 1000 vojenských letounů všech typů. Mají také svoje nevýhody. Nemají dostatek pitné vody, přeprava všeho se musí dít mořem a jest veliké nebezpečí, jak proskakuje zprávami novinářskými, že v eventuelním případě války Angličané uzavřou Suezský kanál. S italské strany se praví, že Angličané nemají práva tak učiniti s ohledem na smlouvy z roku 1906. Víme ze světové války, že válčící strana chytá se všech možných prostředků, aby jen válku pro sebe zlehčila a tu se na různé smlouvy valného zřetele nebere, aspoň tak Němci naučili smlouvy chápat celý svět.

Dle výše uvedeného dalo by se lehce předpověděti, že vyhlídka na vítězství ve válce má Itálie. A chceme-li, přece není tomu tak již z důvodu toho že Itálie není dosud státem kolonizačním a tu jest jí nutno počítati, že se strany Anglie, Japonska a Ameriky bude narážeti na značné překážky. Jistě budou tyto státy v případě válečného konfliktu jak finančně, tak radou pomáhati Habeši.

dry se stal „fešák“, jak se vyslovil milostpán.

Uniforma, jak tomu říkal Vondra, byla hotova. Scházelo jen to hlavní, totiž služba sama. Povinnosti zna: chránit na zemi i na vodě panský majetek. Střílet kočky, psy, slepice i jinou škodnou havěť. Dozírat, aby se na panských polích nekradlo, hlídat ve dne v noci.

Za to měl plat, deputát a byt ve své bývalé chalupě, ze které se stala hajnovna.

Když se ponejprv oblékl a kráčel s flintou po mezi, hezky mu to slušelo. Po novém roce služba nebyla zlá. Na poli sníh, na mezích sníh, všude pusto. Každý raději seděl za kamny. Ale když se přiblížilo jaro s veškerou prací a chvatem, začalo bývat Vondrovi špatně.

„Poslouchejte, hajný, tam a tam je zaseto, ať tam nelezou slepice.“ Nebo: „Dejte lepší pozor, ztrácejí se koly od stromů!“ A tak do nekonečna, že někdy nevěděl, kde mu hlava stojí.

Tu říkával ženě:

„Hrom aby do toho! Necítím nohy a pořád je čerti berou. No tak...“

Sníval o tom, jak bude v létě sedávat někde v chládku, po případě, že si i zdřímne, co zatím ostatní se budou dřít a lopotit na panském i na svém.

Pře počítal se.

Nájemce dvora neplatil žádného služebníka pro nic a za nic. Řídil se pravidlem: Co by jinde zastali dva, musí u mne zastat jeden. Proto také

Kdyby se pouze jednalo o konflikt italsko-habešský, snad bychom věc tu nebrali tak tragicky, ale dle nynější napjaté situace, třeba počítati s tím, že tento tak zvaný kolonizační konflikt může lehce zažehnouti novou světovou válku.

Víme dobře že Německo je státem, který má aspirace expanzivní a státem za světové války poraženým. Aspiruje na Rakousko. Na celistosti Rakouska má však životní zájem Itálie a Malá Dohoda. Kdyby došlo k válce italsko-habešské, nevím zda by Německo nevyužilo momentu a nechtělo si připojiti ke své třetí říši Rakousko. Kdyby učinilo pouhý jeden krok v tomto směru, musíme si tím momentem uvědomit, že světový požár je hotovou věcí.

To jsou věci, které nám jasně vysvětlují, proč se jedná mezi všemi interesovanými státy, aby bylo válečnému konfliktu předejito. Doufám, že celá věc se urovná za zeleným stolem.

HOSPODÁŘSKÝ ZPRAVODAJ.

Hnojení pšenice.

Dosti intenzivní produkce pšenice v dnešní době, trochu sice zmenšená po žírných letech, má jednu vadu: pšenici nemožno odbýti ledabylým pěstováním ani mizerným hnojivem.

Návrat k úhorům, díky kterým bylo možno půdu dobře zpracovati a využití tak něco málo z přírodních zásobů půdy, vzpružované k vydajnosti účinky atmosférickými a působením mikrobů, nemá dnes vyhlídky na úspěch. Přírodních pokrmových zásob jest v půdě již málo. Ornice jest vysílána dlouholetým pěstováním obilín, a chlévské mrvy též nám nestačují pro pšenici. Zkušenosti vykazaly, že chlévská mrva vyplácí se lépe, dáme-

nového hajného chýbal, jak se dalo. Příkladal polínko k polínku, až z toho Vondra dostával třesení.

Že služba nestačovala, sáhl vždy občas do svého. Svě jednání omlouval slovy: „Nejde to jinak! Musím si přilepšit, sice bych to nevydržel.“

Přilepšoval si a jeho polovice činla to též.

Pro koho bychom šetřili? Pro koho shánějí?

Vondra hekal, bruřel a časem i nadával, když byl doma. Všecko bylo mu špatné, nedobře zařízené, zvláště v tom dvoře:

„Kovář pěkně si sedí v kovárně a má pokoj. Kolář dělá jen, aby den utekl, a já abych měl nohy ze železa. Hrom do toho!“ Odplivoval častěji a hubování zakončoval vždy důrazným: „No tak!“

Tloukl to však přece, jak se dalo. Aspoň dokud byly peníze. Jenom že všecko má svůj konec. Tak tomu bylo i u něho. Tahal, až vytahal. Za dva roky byl s penězi hotov. Když došly, prodal krávu a koupil kozu.

„Proč se s krávou tahat já tu bryndu tuze nejím a moje t k e ne. Koza stačí.“ A stačila, jenom že ne na dlouho. Jednoho dne přišel Aron, který měl ve vsi krámek, a místo peněz odvedl na zaplacení dluhu kozu.

„Čert jí vzal a nic za ni nedal,“ odlehčili si oba a Vondra byla konečně ráda, že nemusí poklízet a dít. „Ta troška mléka se koupí a bude pokoj.“

(Dokonč.)

li ji pod okopaniny aneb pod jiné pícní či průmyslové rostliny. A i tam, kde pěstujeme málo okopanin, užívání chlévské mrvy pod pšenici musí býti velice rozvážné, neboť dávka, která by mohla zajistiti dobrou sklizeň, tedy obsahující dostatek zrnorodého forforu, bude hodně zásobena dusíkem, následkem čeho pšenice lehne. Naopak, dáme-li patřičnou, z ohledu na dusík, menší dávku chlévské mrvy, bude zase málo fosforu. Proto při racionálním hospodaření nutno velmi počítati s tím, aby se nemrhalo cenným dusíkem, dávajíc ho mnoho v chlévské mrvě. Lépe dávat střední dávku chlévské mrvy a nedostatek fosforu doplnit superfosfátem.

Na půdě dobře vzdělané, bez pýřavky ale málo kypré, po předešlém osevu vyčerpané z dusíku, pšenice musí dostat i dusík i fosfor a někdy na lehčích půdách i draslo (potas). To se stává když sejeme pšenici npř. po žitě neb po ovse, ačkoliv tento postup se nedoporučuje. Při takových podmínkách možno počítati s dobrou sklizní pšenice v půdě čisté, ne překypřelé a při dodání 30 kg dusíku, nejlépe jako síran amonný, a 200 kg superfosfátu na ha. Na slabší půdy patřilo by ještě dodati 300 kg 20 proc. draselné soli.

Sejeme-li pšenici po hnojené směsce sklizené na zeleno, tedy podobně jako po zdařilém jednolétému jeteli, stačí přihnojení pouze fosforové v dávce asi 280—300 kg superfosfátu na ha. Dávky jaké zde podáváme, užijí přímo před posledním bránováním před setím jsou spíše malé než přebytké, poněvadž vyčerpanost našich půd z kyseliny fosforečné jest již tak velká, že na staré zásoby s tou součástí skoro v žádné půdě nelze počítati. O tom přesvědčují nás nejen rozbory půd ale i praktické zkušenosti, když se sklízí lehouché snopy s tenkým, scvrklým zrnem. Pakli se rolník neřídí falešnou spořivostí a nešetří superfosfátem pod obilí má užitek nejen prozatímni, že sklízí pěkně urostlý klas vyplněný úrodným zrnem a tuhou slámu, odolnou vůči hříbkům, ale i určitou zásobu z toho hnojiva pro další sedby. Tím náklad na zakoupení každého centu superfosfátu nejen že se vrací bezprostředně ve zvýšení o 120—150 kg zdravého pšeničného zrna, ale pozůstává určitá zásoba tohoto součinitele pro příští osetí.

Pamatujme, že při dnešním velmi úsporném životě inventáře pícní obyčejnou bez přídavku otrub, pokrutiny neb obilního šrotu, třeba dvě dávky hnoje dáti půdě poskrovnu fosforečných součástí. Budeme-li i nadále ignorovati nutnost posílení půdy fosforem, budeme sklízeti prázdnou slámu a zrno dovážeti snad... z Argentiny.

Inž. Hak.

Kronika.

Důležitější politické události.

SVĚT KONFERUJE.

Dne 20. t. m. byla v Paříži nenadále přerušena konference tří velmocí, Itálie, Anglie a Francie, která byla svolána proto, aby našla mírný způsob rozřešení sporu habešsko-italského.

Dne 22. t. m. zasedala v Londýně ministerská rada britská, k níž se sjeli i četní zástupci dominií, aby se poradili o situaci tím vzniklé a o tom, co v ní britské imperium podnikne. O výsledku porad byly vydány jenom formální zprávy.

Jejich skutečný obsah zůstal podnes utajen.

Na 28. odpoledne byla svolána francouzská ministerská rada, která se měla zabývat řadou věcí vnitropolitických a především ovšem mezinárodní situací.

Téhož dne bylo zasedání italské ministerské rady. Zasedala v manévrovacím území v jižních alpských končinách, kde předseda vlády Mussolini, italský král a členové vlády jsou na manévrech.

Německý říšský kancléř Hitler svolal nenařazeně na 28. srpna poradu vůdců, politiků a generálů do Kielu. O programu porady nebyla vydána žádná zpráva. Také se sotva dá čekat zpráva o tom, jaká opatření Německo chystá pro případ válečného konfliktu.

Dne 29. srpna budou zahájeny porady severních států, Švédska, Norska, Dánska a Finska v Oslo, hlavním městě norském. Program porad: mezinárodní situace, postup v Ženevě, zabezpečení vlastní neutrality a kroky, kterých je k tomu třeba.

Téhož dne začínají na Bledu porady Malé dohody. Bude projednáván poměr k západním mocnostem a jejich různým stanoviskům k otázce habešské, bude to otázka postupu v Ženevě, bude to výměna prvních zkušeností z politických i vojenských styků Československa a Rumunska se sovětským Ruskem a bude to poměr Jugoslaviie k sovětskému Rusku. Konference, o níž se před několika nedělemi zdálo, že bude mít ráz spíše jubilejní, že bude před světem výmluvnou manifestací patnácti let pevného svazu malodohodového, schází se uprostřed horečné činnosti diplomacie i vojenských štábů celé Evropy.

Na počátek září se ohlašuje konference Balkánské dohody, která bude konána v Ženevě před zasedáním Rady Společnosti národů. Mladá spolupráce balkánských států bude mít v této těžké situaci příležitost ukázat, na kolik byl pro Balkán a pro jeho diplomacii dlouholetý příklad Malé dohody nejenom lákavý, nýbrž také skutečně užitečný.

Dne 4. září bude zahájena Rada Společnosti národů a po ní Shromáždění Společnosti národů. Tam se stanoví ka setkají tváří v tvář. Tam bude otázka války a míru řešena definitivně. Alespoň pro letošní podzim a letošní zimu.

DOMÁCI.

Druhý akt parlamentních voleb.

Minulou neděli konaly se v celém Polsku předběžné volby do senátu, a to volby delegátů do vojevodských volebních kolegií, která 15. září vykonají již přímo volby 64 senátorů. Delegáti zvolení v neděli jsou tudíž vlastními elektory, kteří ve vojevodských volebních kolegiích mají provést volby senátorů. Volební právo do senátu mají podle nového volebního řádu jen privilegované vrstvy občanů. Nový volební řád přiznává volební právo do senátu těmto skupinám obyvatelstva:

- 1) „Skupině zasloužilých“, a to majitelům vojenských a některých vysokých civilních řádů,
- 2) skupina zástupců hospodářských a teritoriálních samosprávných těles, odborových svazů a spolků,
- 3) státní občané se vzdělanostním censem.

ČESKOSLOVENSKO.

Ustřední výkonný výbor čsl. strany soc. demokratické a čsl. strany národně socialistické ko-

naly společnou schůzi, které předsedal sen. Klofáč. Obě strany mimo jiné se dohodly naléhat, aby bylo čeleno neodůvodněnému zdražení životních potřeb a aby nejostřejšími prostředky bylo postopováno proti lichvě a spekulaci. Jedno z nejdůležitějších usnesení schůze obou socialistických stran je shoda ve věci komunistické strany o vytvoření socialistického souručenství. Nebudou tvořit s komunistickou stranou ani jednotnou frontu, ani soc. souručenství.

SPOR ITALSKO HABEŠSKÝ.

Uprostřed půl milionu manévrujících italských vojáků konala se v Bolzanu ministerská rada. Úřední zpráva o ní vydaná, prozrazuje, že Řím trvá na svém stanovisku ovládnoutí Habeše i pro případ, že budou proti Itálii zahájeny sankce vojenské. Jinak je zpráva méně útočná, než byly novinářské projevy Mussoliniho, neboť vysvětluje své hledisko stížnostmi na Habeš a ujišťuje Anglii úředním prohlášením, že se tato nemá čeho obávat od příští politiky Itálie proti Habeši.

Anglické noviny přinášejí zprávu svého zvláštního zpravodaje z Addis Abeby, že přes opačné tvrzení úředních míst italských je v domorodém vojsku italském mnoho zběhů. Dva tisíce domorodců z Erythreie přeběhlo k Habešanům a stejně tak 6000 Somalců z Ogadenu, s puškami a s celou výzbrojí. V Addis Abebě se k tomu podotýká, že Somalci, kteří jsou zaměstnáni stavbou silnic, přebíhají, že nejsou dostatečně placeni. Také na severní hranici habešské přebíhají domorodci a jsou velmi dobře přijímáni na straně habešské.

BELGIE.

Jak oznamuje Havasova kancelář z Lucernu, postihla auto, v němž jel belgický král s královnou, vážná nehoda. Královna byla na místě zalita, kdežto král utrpěl lehčí zranění.

Švýcarská telegrafní kancelář oznamuje o neštěstí belgických královských manželů:

Katastrofa se udála asi v 9.15 hod. Těžký otevřený americký vůz jel rychlostí asi 60—70 km za hodinu. Dostal smyk, přešel přes betonový milník, po krátkém svahu sjel dolů a zůstal napolo včezeti v pobřežním rákosí. Královně před smrtí bylo uděleno poslední pomazání. Též král a šofér, kteří byli jen lehce zraněni byli vymrštěni z vozu. Děti královských manželů odcestovaly den před neštěstím do své domoviny.

Po prvním lékařském ošetření se král vrátil do Luzernu ve Švýcarsku. Též mrtvola královny byla převezena do Luzernu.

U. S. A.

Zasedání senátu bylo zakončeno řečnickým „ohňostrojem“ senátora Huey Longa, který je pokládán za zapřisáhlého nepřítele presidenta Roosevelta. Senátor Huey Long použil obstrukčních metod, aby zamezil schválení několika osnov. Někteří senátoři ho proto zasypali prudkými výtkami, ale Huey Long se nedal vyrušit a domluvil až do konce.

Senát se usnesl na svém odročení, když prezident Roosevelt dal senátorům výstrahu, že má

podle ústavy právo naříditi odročení kongresu.

Po odročení kongresu prohlásil předseda společného výboru sněmovny reprezentantů a senátu, posl. Buchanan, že v uplynulém zasedání povolil kongres vládě na řádná a mimořádná vydání celkem 10¹/₄ miliardy dolarů. Tím byl vytvořen nový rekord ve výdajích Spoj. států v dobách míru. Tato částka převyšuje skoro o tři miliardy dolarů rekord, který v tomto ohledu byl vytvořen v rozpočtovém roce 1933-34.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Dnešní číslo obsahuje stránky 189—192 knihy St. Dzikowského „Exotické Polsko“ v překladě inž. Aloise Knotka.

Sedmdesát let života a 35 let metropolitou.

Dvojitý jubileum slaví ukrajinský metropolita, Dr. práva, fil., teol., Andrej hr. Šeptyckyj ve Lvově, který právě 29. t. m. se dožívá 70 let. Po odbytí vojenské služby a ukončení právnických studií, oblekl 24letý Dr. práva šaty mnicha řádu Basiliánů, kde svou plíí a houževnatostí hned upozornil na sebe své představené. Díky tomu v 31. roku života byl jmenován přednostou kláštera, pak biskupem, a 17. I. r. 1901 metropolitou ve Lvově. Celý svůj život věnoval kulturnímu a politickému povznesení ukrajinského národa. Pracoval na reorganisační řádu Basiliánů, a pak přizpůsobil ukrajinskou řecko-katolickou církev národnímu hnutí, v kterém duchovenstvo dodnes odehrává velmi důležitou roli. Celý svůj majetek a energii věnoval studující mládeži a charitativní práci. Od r. 1900 dodnes udržuje 25 chudých žáků v gymnasiích a pro ukr. mládež průmyslových a živnostenských škol věnoval dům za 8 tisíc dolarů. Pro chudé nemocné fundoval „Nár. Ličnycu“ — nemocnici, která je zároveň ukr. klinikou, kde se prakticky vzdělávají ukr. lékaři. Největším jeho dílem pro povznesení ukr. nár. kultury je založení „Nacionálního musea“, na které obětoval miliony. Tam jsou shromažďovány a přechovávány cenné starožitnosti ukr. a všeslovanského malířského a nár. umění. Kromě toho věnoval práci a miliony osvětovým a hosp. daňským spolkům, čím se jeví jediným opravdovým mecenášem ukr. kultury.

Quetta, obležené město mrtvých.

Britská armáda v Indii dostala rozkaz na rok dokonale oblehnout zemětřesením zničené město Quettu v Beludžistanu, které po celé Indii dnes nazývají „Městem mrtvých“. Toto obležení je jedinečná událost v celé historii.

Každý člověk nebo zvíře, jež vstoupí do obleženého města, je automaticky odsouzen bez soudu k smrti. Jakmile se totiž pokusí odejít z rozvráceného města, bdělý britský voják začne po něm ihned bez výstrahy střílet. A když ho zastřelí, nepřekročí hradbu ostnatého drátu, aby ho pohřbil, nýbrž nechá ho klidně ležet. Každý vetřelec je tudíž bezpečen jen tak dlouho, dokud se nějak uživí v ssutinách města, skrývajících 25 tisíc mrtvých.

Podivným rozmarem osudu lze se poměrně snadno dostat po příkré stráni do tohoto opuštěného města, z něhož však nelze uniknout. Kdo se

tam dostane, najde snadno za miliony šperků a zlata. Je to zlatý důl a smrtelná past zároveň.

Nesmírné poklady jsou pohřbeny v ssutinách hradu Miri Kalat, kde do nedávna sídlil beludžistanský chán. Chán těsně před zemětřesením se přestěhoval do modernější residence a vzal s sebou všechny klenoty. Ale přesto ve starém hradě zůstala ohromná spousta drahocenného starožitného nábytku, koberců, vzácných uměleckých děl a zlatých ozdob.

V tomto přepychu žil strýc nynějšího vládce se svými 360 ženami. Starý chán měl vášeň pěstovat a sbírat vzácné koně. Nikdy však na nich nejezdil. Dal jim useknout ocas při samém koření a potom je umístil do temných stájí, vytesaných do skály pod hradem.

Člověk, který by se vplížil kolem anglických stráží do obleženého města, mohl by se žít konservami, jež byly na skladě v četných krámech, ale musel by je nejdřív vyhrabat zpod ssutin, které je zavalily. Ani o maso by neměl nouze, ale musel by se spokojit krysami a šakaly, kteří hoduji na tělech zasypaných ubožáků.

Šakalové mají do města volný přístup, protože požírají nepohřbené mrtvoly a loví zdravotně nebezpečné krysy. Ale podobně jako lidé, jsou zastřeleni, jakmile se pokusí uniknout z rozvalin. Je však pochybné, jestli některý z těchto tvorů přečká obležení, protože z požívání mrtvol se jistě vyvinou smrtelné nemoci, jimž nekonec podlehe každý živý tvor, jenž se zdržuje dosud v rozvalinách.

Avšak krysy působí zdravotním úřadům velké starosti, protože znalci tvrdí, že až krysy ohlodají poslední mrtvolu, kterou budou moci nalézt, pustí se do sebe, ale potom, vedeny mocným stěhováním pudem, jenž se občas zmocňuje všech hlodavců, rozběhnou se jako na dané znamení z obleženého města na všechny strany.

(Dokonč.)

Ústředí České matice školské v Lucku upozorňuje na výhodnou inserci v Českém Volyňském Kalendáři na r. 1936. Záznamy přijíma kancelář Ústředí ČMŠ. v Lucku Skrz. poczt. 15.

Insertní sazby: 1 strana — Zl. 40; 1/2 strany — Zl. 25; 1/4 str. — Zl. 15; 1/8 str. — Zl. 8.

Mezinárodní Veletrhy v Praze.

Centrální trh československého průmyslu

od **30.** srpna do **8.** září 1935, bezprostředně po lipském Veletrhu.

Slevy: 50%, na žel. drahách českoslov., 25 až 50%, na drahách zahraničních, cestách vodních a leteckých.

Informace poskytuje Konsulát Československý v Kwasilowie-Czeskim neb veletržní kancelář Praha VII., Veletržní 200, Československo.

Tržní zprávy.

C H M E L.

Žatec, 23. srpna.

Stav chmele na Žatecku byl v poslední třetině měsíce srpna celkem plně uspokojivý. V některých polohách se sice rozmnožily mšice, jichž přítomnost byla patrna na listech (lesklá medovka); rovněž dřepčici v tuto dobu ještě neustávali ve svém žíru, který sice nebyl hrozivý, přece však znamenal, že chmelnice jmenovanými škůdci napadené byly česány nejdříve. Vedle uvedených škůdců v nepatrném množství se ve hlávkách vyskytly i drobné ploštice.

Jinak chmel byl zdravý, krásně zelené živé barvy, hlávky menší, avšak jemné a bohaté lupulinem. Vlivem trvale suchého počasí hlávky se pozvolna uzavíraly. Na základě prohlídky chmelnic žatecké oblasti konané dne 22. srpna t. r. lze předběžně odhadnouti sklizeň chmele na Žatecku o 15-20 proc. níže než loňského roku, tedy podle toho by se dalo počítati se sklizní kol 80.000 centů. Pokud se již započalo s česáním jsou pěstitelé z výsledků velice zklamáni, neboť nebylo dosaženo, co si mnohde sami odhadovali.

Obchod v novém chmeli se ještě nerozvinul. Bylo prodáno jen několik žoků, z nichž 2 byly již známkovnou ověřeny, ale ceny nejsou ještě zaznamenány. Za žatecké chmele sklizně 1934 se nabízí Kč 1.400.- až 1.500.-, za úštěcké Kč 1.150.- až 1.250.- za 50 kg. Veřejná známková chmele v Žatci ověřila do dnes 103.380 centů a 50 kg hrubé váhy loňské sklizně.

Dosud hlášené výsledky sklizňové ukazují,

že v Československu jediné oblast žatecká, která byla letos opětně postižena katastrofálním suchem, bude mít menší sklizeň, kdežto ostatní oblasti sklídí více než loni. Tak na Úštěcku odhaduje se sklizeň na 30.000 lehkých centů (loňská sklizeň 25.000 centů), na Rudnicku na 13 až 15.000 centů (loni 11.000 centů). Na Moravě na Tršicku bude sklizeň asi o 1.000 centů větší. Z cizích chmelařských zemí bude mít asi jediné Francie (Elsasko) menší sklizeň. Německo sklídí letos o 50 až 60.000 centů více, neboť podle odhadu Středoevropské chmelařské kanceláře bude tam činit sklizeň 185.000 až 195.000 centů, kdežto loni sklídilo se jen 135.000 centů. Největší německá oblast Holedava sklídí asi 100.000 až 120.000 centů (loni 72.000 centů). S česáním započne se teprve koncem srpna, takže i zde může nastati redukce v odhadu, až se budou znát skutečné sklizňové výsledky. Nedostavili se v posledních dnech ještě vydatné deště, bude mít i Německo letos hlávky menší a lehčí. Ceny chmele budou vyhlášeny koncem měsíce srpna a nejnižší jejich hranice nemá býti pod 150 marek, t. j. Kč 1.450.- za 50 kg. V Jugoslavii je odhadována sklizeň na 70 až 80 tisíc centů proti loňským 45.000 centů. Zboží není však všude bezvadné jakosti a proslýchá se o prodejích za nejnižší cenu 25 dinárů za 1 kg, což je kol 700 Kč za 50 kg. V Polsku může býti sklizeň až o 10 000 ctů větší, kdežto v Belgii by se sklizeň proti loňsku zvětšila jen nepatrně na 25.000 ctů. U Anglie a Spoj. států severoam. se očekává rovněž větší sklizeň; česání tam započne až v září.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

192.

vář mívával „odbornou“ práci, když je předělával.

„Všecky ty vaše moderní ručnice nemají pro nás žádné ceny,“ mluvíval. Za neobětíka starého Příseckého se stalo, že si myslivci „po honbě“ popili. Tehdy jeden z nich povídá. Zůstanu stát na osmdesát kroků před vámi a vy střílejte broky jak o závod, ani se mně nedotknete! A jistě, odměřil vzdálenost, postavil se jako svíčka a oni do něho valí rány z těch přechvalovaných módních „pirdejů“ a „frankotek.“ Ani jediné zrnko na něm neuvázlo. A nyní přichází starý Přísecký z tou předělanou rachtačkou z francouzského karabinu a táže se:

„Mám vystřelit?“

„Spust, bratře!“

Přiložil k líci, vyšla rána a tamten křičí:

„Jejeje, jejeje, jak to střílíte?“

Tři broky mu vsadil.

„Ach, to bývaly ručnice!“

Dlouho musel bych čtenářům vypisovati všecky anekdoty a zábavné historky, které jsem v Holběju slyšel. Všecky zdály se býti více méně pravděpodobné. Jedno dobré a zdravé jádro se v nich krylo. Myslivce staré školy miloval a rozuměl zvěřině, jen časem ji zabíjel. Pamatuji, jak mému hospodáři kdosi přinesl z lesa mladého hlušce.

189.

skování a vězeních, zatřásl dlouhýma, hubenýma rukama, zasmál se pohrdavě a řekl:

— „Co to mohlo býti? My jsme o tom ani nevěděli, ani neslyšeli. Naše vláda tehdy byla všude dobrá. Žili jsme s ní ve shodě a žádná bída se nás nikdy ani nedotkla.“

A vypravoval dále a dlouho o znamenitých zařízeních společenských v císařském Rusku, ke kterým máme posud daleko a učinili bychom nejlépe, kdybychom všecko věrně a do podrobná následovali.

A ještě bylo cosi, co mne k Paškovskému moci táhlo. Ta jeho vyzáblá postava měla něco výstředního v sobě, že mne dovedla k jeho společnosti připoutati na celé dlouhé večery.

Byl myslivcem. Rozeným lovcem staré školy. Pohrdal všemi těmi, kteří se oblékají podle módy na lov a střílejí bez rozmyslu na všecko od vrabce až do medvěda, ba někteří s nenasycenou naruživostí vyhledali by ze světa za jeden den všecku zvěřinu.

Při tom nechtějí choditi mnoho, bojí se vody, bahna i rosy. Takoví lovci neznají rozkoší potulek v neznámé stepi, kde se nenajde stopa člověka. Chtěli by nejraději střílet v sedě s vozu a spáti vždy na pružné matraci. Neznámý jest jim opravdový pocit myslivce. Za den nebo dva utíkají již z míst

OBILÍ.

Záznam rovenské obilní bursy 28.VIII. 1935.

Žito dvorské	Zl. 9.50— 10.00	za 100kg
„ různé	„ —. —. —.	„ „
Pšenice dvorská	„ 14.50— 14.75	„ „
„ obyč.	„ —. —. —.	„ „
Ječmen pivovarský	„ 9.50— 10.25	„ „
„ na kroupy	„ —. —. —.	„ „
Oves jedn. druhu	„ 10.00— 10.50	„ „
„ sbíraný	„ —. —. —.	„ „
Mouka žitná I. 55°.	„ 17.50— 18.00	„ „
„ „ I. 65°.	„ —. —. —.	„ „
Mouka pšen. I. 40°.	„ 27.50— 28.50	„ „
„ „ I. 55°.	„ 24.50— 25.50	„ „

Otruby žitné	„ 5.00— 5.25	„ „
„ pšeničné	„ 5.50— 5.75	„ „
„ ječné	„ 6.00— 6.25	„ „

Záznam 28.VIII. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 1.60	za 1 pud (16.38 kg)
Pšenice	„ 2.25	„
Ječmen	„ 1.40	„
Oves	„ 1.40	„
Hřečka	„ —.	„
Proso	„ —.	„
Řepák	„ 2.50	„
Hrách	„ —.	„
Fasole	„ —.	„
Mák	„ —.	„
Jetel	„ —.	„

Celé Volyni jsou známa

nejchutnější piva

z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru—„SAKURA“.

Doporučuj všude

tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je

PIVO

= pivovaru „Kvasilov“ =

„SALVATOR“, „EXPORT“

„MARCOVÉ“ a „STOLOVÉ“.

190.

nezalidněných a spěchají do veselého žití velkoměsta. A co jest nejsměšnější, popisují v novinách svoje lovecké příhody umělé, a nepřirozené přečpané přepjatou poesí, vychvalováním sama sebe a besídkovými vtipy.

Ti elegantní střelci nevědí, že mezi první stopou zvěře až do rány jest celá řada rozkoší, dojmů a úvah, které může pocítiti jedině ten, kdo dovedl zachovati v sobě touhu po pravé myslivosti, která stává se radostným požitkem. Pro sváteční střelce triumf lovu leží v počtu zabitých kusů.

Myslivec staré školy nenávidí z celého srdce novověkých Nimrodů, jejich zbraní jest ironie, pošklebek, vychvalování a myslivecká „latina“.

V Holběju poznal jsem vlastně ten divný svět, který z celou duší a s opravdovým přesvědčením protestuje proti novomódním vymoženostem. Representoval ho v první řadě sám hospodář a dva jeho upřímní přátelé: „Zagraj“ a „Nieproš“.

Od toho času, co sem, do té tiché samoty vtrhla s ohromným hlukem celá honební společnost, kdy prováděla se veselá kanoáda do prázdných láhví po jezeře plovoucích a kdy konečně jeden z důstojníků vystřelil dvakrát na psa, pokládaje ho za kačera (na štěstí obě rány chybil), počal my-

191.

slivecký personál a oba psi nedůvěřovali všem honebním hostům. „Nieproš“ jest velmi přítulný, veselý dovede se také hlásiti o nějaké chutné sousto, ale žádná síla nedovede ho přinutiti, aby se pustil s novým lovcem do pole. „Zagraj“, povaha smělá a rozhodná, štěká při pohledu na každou novou tvář, vrčí hněvivě a byv napomenut, spustí ohon a utíká před neznámým hostem.

Pan Paškievič řekl mi několikrát to-
nem velmi upřímným:

Přijíždějí sem různí pánové z velkých měst na honby, chodívají za mnou a prosí, abych s nimi vyšel, ale kde, ani mi nenapadne, život jest mi milejší nežli taková společnost. A co to za myslivce, kteří nedovedou rozeznati jeřábka od tetřeva a zastřešenou kachnu hledají na dně jezera.

Můj hospodář nenáviděl také novodobou zbraň mysliveckou. Jsem jist, že kdyby dostal darem nejdražší a nejnovější systém ručnice anglické, ani ji do ruky nevezme. Řekl by: „Co s ní? Bez kohoutků — něco podobného jako jalová kráva.“ Poslouchával jsem do syta jeho výklady o starodávných flintách, které jsou u něho nejbezpečnější a nejlepší — o „moricovkách“ a karatinách francouzských, zbytky po napoleonských vojínech. Dost se jich tu našlo a místní ko-

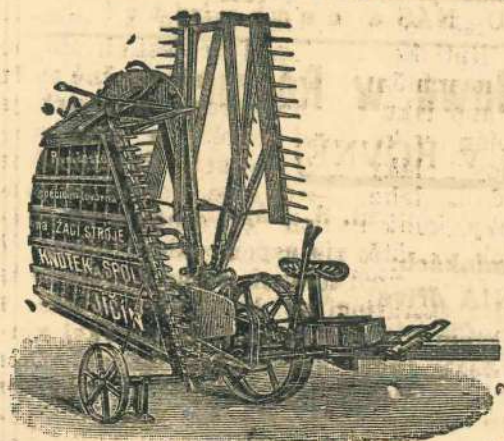

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

Naše stroje byly vyznamenány na výstavě v Lucku „Listem pochvalným“,

neboť byly uznány ze všech jiných strojů za nejlepší.

Tyto KNOTKOVY žací stroje vítězí na celém světě.

Originální součásti vždy na skladě.

Lehký chod

Trvanlivý

Vše s tovární — zárukou. —

Velká úspora zrna, pracují přesně v kopcích i v rovinách

V prodáváme různé stroje za poloviční cen!!

Radost z práce — užitek z výkonu

mají ti hospodáři, kteří seji českými stroji „SCHULZ“, pokosili žacím strojem orig.

KNOTEK, vymlátili pertolejovou neb motorovou

garniturou BRATŘÍ JOUZOVÉ, vyluštili semínko orig.

vylušťovači jetele POHOŘELÝ a brambory vybrali kopačkami

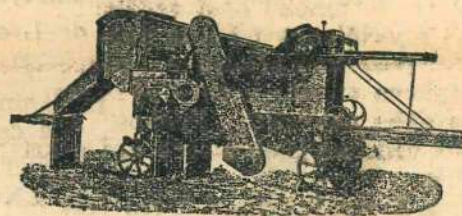
NOVÝ IDEAL.

— o —

Nekupujte pokud jste stroj neviděli a o jeho kvalitě se nepřesvědčili!

Rudolf Jozef a spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy **G. Vugmeister**
své komisní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren [a rovněž výrobků
Žirardovských závodů jako: plátina lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě **G. Vugmeistera** je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových
palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hřiběčích, teletinových, krtkových,
murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem (ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

ul. 3. Mája 149.

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „BACHER“. a také UNIA dřívě „WIENZKY“
Řezačky, kruhadla orig. „BOREK“. Triery „PFÖNIX“. Čistící
mlýnky orig. „EXNER — KAUB“. Odstředivky, mäslnice
a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit,
sůl draselnou, Kalimag
výrobky SPÓLKI AKCYJNEJ
EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH.
LWÓW, PLAC SMÓLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

SEČÍ STROJE orig. Melichar lžičkový „UNIKUM“ nebo trybkový „PATRIA“
různych velikosti i kombinované „IMPERATOR“ nejlevnější a nejvýhodnější koupíte
ze skladišť a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

Nabízíme Vám právě do Lvova došlé ORIG. MELICHAR.

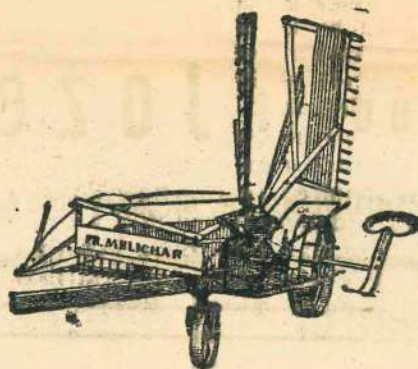
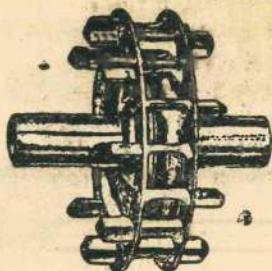
ŽACÍ STROJE s kroužkovým
mazáním a s OLEJOVOU LÁZŇÍ
za ceny bezkonkurenčně nízké.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM:
DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR
A JINÝM.

Zastoupení
světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saetra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a jiné
výrobky státních továren dusíkatých látek
W MOSCICACH I CHORZOWIE.

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
v Polce. Warszawa, Kredytowa 4.

Účelem
Českého Hosp. Družstva
v Rovně jest dodati Vám
nejlevnější a nejvýhodnější zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Luck, ul. Piłsudskiego 65.
Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Dům V. Zemana.
Zdolbunov, u p. Alexandra Khola.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149. ,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

Žádejte informace.

Tiskárna a vydavatelství „Hlasu Volyně“, spol. s. r. o. Odpovědný redaktor V. Perný.

